

KAWĘCZYNIAK

PISMO WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW

NR 2/2026 (483)

NAKŁAD 750 EGZEMPLARZY

LUTY 2026

PIERWSZA SESJA RADY GMINY KAWĘCZYN W 2026 ROKU STR. 2-3

ODBIÓR DRÓG GMINNYCH STR. 3-4

AKCYZA 2026 STR. 6

PIERWSZA SESJA RADY GMINY KAWĘCZYN W 2026 ROKU

Autor: Małgorzata Jaworska

28 stycznia 2026 roku odbyła się XXV sesja Rady Gminy Kawęczyn. W posiedzeniu wzięło udział 14 radnych. Przewodniczący Łukasz Miła rozpoczął obrady od powitania gości i przedstawienia porządku obrad. W punktach interpelacje i zapytania radnych głos zabrał radny Piotr Ziółkowski, który złożył interpelację w sprawie budowy hali sportowej przy Szkole Podstawowej w Tokarach Pierwszych. Następnie analizę finansową i organizacyjną realizacji zadań edukacji szkolnej w Gminie Kawęczyn przedstawił Mirosław Mękowski (dostępna na stronie Gminy Kawęczyn). Po krótkiej przerwie w obradach przyjęto uchwały w sprawach:

- zmiany uchwały budżetowej gminy na rok 2026 – zabezpieczono środki na naprawę ścian w SP w Kawęczynie w kwocie 800,00 zł oraz na kosztorys modernizacji szatni przy sali gimnastycznej w SP w Kawęczynie celem złożenia wniosku o dofinansowanie z projektu „Szatnia na medal” w kwocie 1500,00 zł. Wprowadzono też dwie zmiany w ramach Funduszu Sołeckiego w sołectwach

Od lewej: Mirosław Mękowski, Elżbieta Tomczak—Zastępca Wójta Gminy Kawęczyn

BAZA FIRM DZIAŁAJĄCYCH NA TERENIE GMINY KAWĘCZYN

Dodaj swoją firmę bezpłatnie! Promuj się na naszej stronie! Zachęcamy wszystkich przedsiębiorców z terenu Gminy Kawęczyn do dokonania bezpłatnego wpisu do internetowej Lokalnej Bazy Firm. Państwa wpis zostanie umieszczony na oficjalnej stronie Gminy Kawęczyn pod adresem www.kaweczyn.pl, w zakładce „Mieszkaniec”/ „Lokalna Baza Firm”. Aby dodać opis firmy do Lokalnej Bazy Firm należy wypełnić krótki formularz i złożyć go w Urzędzie Gminy lub przesłać pocztą tradycyjną. Można także dokonać wpisu do bazy za pośrednictwem Internetu przesyłając odpowiednią treść na adres: szymanska@kaweczyn.pl

Więcej informacji pod numerem tel. 63 288 59 21 lub 63 288 59 34.

Monika Szymańska

Miesięcznik „Kawęczyniak”

Wydawca: Urząd Gminy Kawęczyn,

62-704 Kawęczyn, tel. 632885910, fax 632885940, email: ugkaweczyn@kaweczyn.pl,

Redaktor naczelna oraz korekta językowa: Paulina Woźniak

bezpłatny miesięcznik „Kawęczyniak”

dostępny jest w placówkach handlowych na terenie Gminy Kawęczyn, w Urzędzie Gminy oraz na stronie internetowej www.kaweczyn.pl w zakładce DLA MIESZKAŃCA Publikacje

Druk: UNICORN Turek

Informujemy, że Redakcja „Kawęczyniaka” nie ponosi odpowiedzialności za jakość zdjęć przesyłanych do umieszczenia w „Kawęczyniaku” oraz za informacje zawarte w artykułach.

Wojciechów i Tokary Pierwsze.

- wyodrębnienia środków na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli na rok 2026 - organ prowadzący placówki oświatowe w porozumieniu z dyrektorami szkół i placówek ustala corocznie maksymalną kwotę dofinansowania opłat za kształcenie i doskonalenie zawodowe nauczycieli. W tym roku w budżecie Gminy Kawęczyn ustalono je w wysokości 0,8 % planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia nauczycieli.
- ustalenia przebiegu dróg gminnych na terenie Gminy Kawęczyn - ustalenie przebiegu istniejących dróg gminnych następuje w drodze uchwały Rady Gminy, a ustawa o drogach publicznych daje Radzie Gminy prawo do określenia przebiegu dróg zaliczonych do kategorii dróg gminnych.
- przyjęcia planów pracy stałych komisji Rady Gminy Kawęczyn na rok 2026 - w celu prawidłowego realizowania zadań wynikających z ustawy o samorządzie gminnym i Statutu Gminy Kawęczyn oraz usprawnienia pracy, opracowano plan na 2026 rok, według którego stałe Komisje Rady Gminy będą się spotykać i pracować.

Ponadto sprawozdanie ze swojej działalności przedstawili Wójt Gminy Jan Gruca, a następnie Przewodniczący Rady Gminy Łukasz Mila. W punkcie zapytania i wolne wnioski została poruszona kwestia odśnieżania i posypywania dróg oraz chodników, wiaty przystankowej przy drodze wojewódzkiej Głuchów-Tokary Pierwsze oraz terminu budowy Gminnego Domu Kultury.

W związku z wyczerpaniem porządku obrad Przewodniczący Rady Gminy po trwającym ponad trzy godziny posiedzeniu, zamknął XXV Sesję Rady Gminy Kawęczyn.

ODBIÓR DRÓG GMINNYCH

Autor: Karolina Gil

Rok 2025 już za nami, ale przypomnijmy sobie jeszcze dwie inwestycje drogowe, które zakończyły sezon robót budowlanych na drogach gminnych. 10 grudnia 2025 roku odbył się odbiór dwóch inwestycji.

Pierwsza z nich dotyczy „Budowy drogi wewnętrznej w miejscowości Kawęczyn dz. nr 45”. Droga o długości 0,224 km uzyskała jezdnię asfaltową o szerokości 3,5m, obustronne pobocza umocnione kruszywem o szerokości 0,5 m oraz zjazdu do nieruchomości o nawierzchni asfaltowej. Dzięki niej mieszkańcy uzyskali połączenie z drogą powiatową nr 4494P Marcjanów-Kawęczyn-Marcinów. Wartość wybudowanego odcinka zgodnie z umową Nr 272.6.2025 z dnia 19.08.2025 r. zawartej z firmą MM-Multi Sp. z o.o. z siedzibą w Turku na podstawie przeprowadzonego postępowania przetargowego to 227 977,65 złotych brutto. Całe zadanie sfinansowane zostało ze środków własnych gminy. Udział w odbiorze wzięli:

Jan Gruca – Wójt Gminy Kawęczyn, Przewodniczący Rady Gminy Kawęczyn Łukasz Mila, Wiceprzewodniczący Rady Gminy Kawęczyn Michał Chachuła, Wiceprzewodniczący Rady Gminy Kawęczyn oraz Sołtys Sołectwa Kawęczyn Sylwester Kasprzak, Inspektor Nadzoru Paweł Trzepacz, ze strony Wykonawcy: Jakub Muzykiewicz – Prezes Zarządu, Krystian Musiałowski- Członek Zarządu, Arkadiusz Knapkiewicz- kierownik robót budowlanych oraz mieszkańcy miejscowości Kawęczyn.

Drugą wykonaną inwestycją jest „Przebudowa drogi gminnej publicznej w miejscowości Żdźdźdź”. Istniejąca droga asfaltowa o długości 0,308 km posiadała liczne spękania oraz zniszczenia spowodowane korzeniami drzew. Po oczyszczeniu, sfrezowaniu oraz wykonaniu remontów cząstkowych wykonana została nawierzchnia z betonu asfaltowego na szerokości 4,50m na grubości 5 cm. Dodatkowo w celu zapobiegania niszczenia

Odbiór drogi w Kawęczynie

czenia drogi przez korzenie drzew wykonane zostało zabezpieczenie w postaci specjalnego ekranu, które ma za zadanie zapobiegać przerastaniu drzew pod jezdnią. Droga połączona jest bezpośrednio z drogą powiatową nr 4489P Skarżyn-Będziechów-Żdżary. Zadanie realizowane było na podstawie tej samej umowy co wyżej opisany odcinek w miejscowości Kawęczyn, za kwotę 220 664,60 złotych brutto. Całe zadanie sfinansowane zostało ze środków własnych gminy.

W odbiorze udział wzięli:

Jan Gruca – Wójt Gminy Kawęczyn, Przewodniczący Rady Gminy Kawęczyn Łukasz Miła, Radny Gminy Kawęczyn Waldemar Dusza, Sołtys Sołectwa Żdżary Ryszard Jaśkiewicz, Inspektor Nadzoru Paweł Trzepacz, ze strony Wykonawcy: Jakub Muzykiewicz – Prezes Zarządu, Krystian Musiałowski- Członek Zarządu, Arkadiusz Knapkiewicz- kierownik robót budowlanych

**Kładzenie masy asfaltowej
20 listopada 2025 r.**

SPRZĘT KPO

Autor: Jolanta Krucka

**KRAJOWY
PLAN
ODBUDOWY**

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

Ministerstwo Cyfryzacji oraz Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy realizują przedsięwzięcie „Wyrównanie poziomu wyposażenia szkół w przenośne urządzenia multimedialne – inwestycje związane ze spełnieniem minimalnych standardów sprzętowych, wskaźnik C15G Nowe komputery przenośne (laptopy i laptopy przeglądarkowe) oraz tablety do dyspozycji uczniów (inwestycja C2.1.2 KPO)”.

W

szkół z terenu gminy.

dniu 17.11.2025 r. Wójt Gminy Kawęczyn podpisał z Ministerstwem Cyfryzacji, reprezentowanym przez Naukową i Akademicką Sieć Komputerową – Państwowy Instytut Badawczy (NASK), umowę nieodpłatnego przekazania sprzętu komputerowego dla

Wsparcie finansowe pochodzi ze środków Krajowego Planu Obudowy i Zwiększania Odporności, w ramach inwestycji C2.1.2 Wyrównanie poziomu wyposażenia szkół w przenośne urządzenia multimedialne – inwestycje związane ze spełnieniem minimalnych standardów sprzętowych, wskaźnik C15G Nowe komputery przenośne (laptopy i laptopy przeglądarkowe) oraz tablety do dyspozycji uczniów (inwestycja C2.1.2 KPO).

W ramach przedsięwzięcia szkoły otrzymały sprzęt o wartości 288 618,27 zł. Ilość i rodzaj otrzymanego sprzętu komputerowego w poszczególnych szkołach przedstawia tabela poniżej:

	SP Kawęczyn		SP Kowale		SP Tokary		SP Skarżyn	
	sztuk	wartość	sztuk	wartość	sztuk	wartość	sztuk	wartość
Laptop przeglądarkowy	5	8.124,15	4	6.499,32	3	4.874,49	9	14.623,47
Laptop	15	43.006,95	12	34.405,56	10	28.671,30	31	88.881,03
Tablet	9	13.394,70	7	10.418,10	6	8.929,80	18	26.789,40
Suma		64.525,80		51.322,98		42.475,59		130.293,90

Wkrótce spodziewana jest dostawa zestawów do zdalnego nauczania (wskaźnik C12L), wyposażenia pracowni sztucznej inteligencji AI (wskaźnik C13L) i modernizacji sieci LAN (wskaźnik C6aG) .

Dystrybucja urządzeń odbywa się zgodnie z wykazem jednostek edukacyjnych wskazanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Pozyskany sprzęt znacząco wesprze proces kształcenia oraz rozwój kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Kawęczyn.

ZAŁEGŁOŚCI W PŁATNOŚCIACH ZA ODPADY KOMUNALNE NA DZIEŃ 31.12.2025 R.

Autor: Beata Heresztyn

Sołectwo	Liczba gospodarstw domowych z zaległościami	Kwota zaległości
BĘDZIECHÓW	23	15626,21
CHOCIM	12	15383,39
CIEMIEŃ	9	6045,00
DZIERZBOTKI	8	764,00
DZIEWIĄTKA	9	986,00
ĞŁUCHÓW	35	20620,13
KAWĘCZYN	31	8579,67
KOWALE PAŃSKIE	15	5127,49
KOWALE PAŃSKIE - KOLONIA	30	5329,6
LEŚNICTWO	19	6739,82
MARCINÓW	10	2294,00
MARCJANÓW	6	453,00
MARIANÓW	6	5994,60
MARIANÓW - KOLONIA	9	1200,00
MILEJÓW	16	3364,00
MŁODZIANÓW	8	860,00
NOWY ŚWIAT	5	472,03
OKRĘGLICA	3	943,00
SIEDLISKA	3	621,00
SKARŻYN	7	709,00
STANISŁAWA	3	4188,00
TOKARY PIERWSZE	15	6958,00
WOJCIECHÓW	18	7509,21
ŹDŹARY	29	15896,02
RAZEM	329	131389,17

INFORMACJA DLA ROLNIKÓW DOTYCZĄCA ZASAD ZWROTU PODATKU AKCYZOWEGO ZAWARTEGO W CENIE OLEJU NAPEŁDOWEGO WYKORZYSTYWANEGO DO PRODUKCJI ROLNEJ W 2026 ROKU

Autor: *Malwina Jasiak*

Wszystkim producentom rolnym przypominamy o możliwości składania wniosków o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystanego do produkcji rolnej. Wnioski wraz z fakturami VAT (lub fakturę uproszczoną - paragon z NIP) stanowiącymi dowód zakupu oleju napędowego w okresie od **1 sierpnia 2025 r. do 31 stycznia 2026 r.** można składać od 1 lutego 2026 r. do 2 marca 2026 r.

Zwrot podatku akcyzowego przysługuje producentowi rolnemu, który posiada gospodarstwo rolne powyżej 1 ha użytków rolnych, według stanu na dzień 1 lutego danego roku określonego w ewidencji gruntów i budynków, będących własnością, lub współwłasnością. Wniosek może złożyć również dzierżawca. Z gruntów będących we współwłasności z innymi osobami, wniosek może złożyć tylko jeden współwłaściciel, zaś pozostali współwłaściciele wyrażają pisemną zgodę składając podpisy na wniosku. Pisemna zgoda nie dotyczy współmałżonków.

W **2026 r.** stawka zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej wynosi **1,48 zł na 1 litr oleju**.

Oznacza to, że w **2026 r.** procent rolny może uzyskać:

- 162,80 zł (110 litrów x 1,48 zł) z 1 ha użytków rolnych,
 - 59,20 zł (40 litrów x 1,48 zł) z 1 średniej rocznej DJP bydła, DJP koni, DJP owiec, DJP kóz.
- 5,92 zł (4 litry x 1,48 zł) z 1 średniej rocznej liczby świń.

W przypadku ubiegania się przez producenta rolnego o zwrot podatku w odniesieniu do zwierząt do wniosku dołącza się również dokument zawierający informację o średniej rocznej liczbie dużych jednostek przeliczeniowych będących w posiadaniu producenta rolnego. Poza dotychczasowym sposobem, czyli składaniem wniosku do biura powiatowego ARiMR o wydanie informacji o liczbie DJP, **taką informację można teraz wygenerować również samemu w aplikacji IRZplus**. Samodzielnie wygenerowany dokument będzie zawierał te same dane, co informacja wydana na tradycyjny wniosek.

Druki wniosku oraz innych załączników można pobrać w siedzibie Urzędu Gminy w Kawęczynie (Punkt Obsługi Interesanta oraz w pok. 7).

INFORMACJA

Urząd Gminy w Kawęczynie wspólnie z Okręgową Stacją Chemiczno – Rolniczą w Poznaniu informuje, że badania prób glebowych dla gospodarstw rolnych w 2026 r. planowane są w następujących miejscowościach: Chocim, Marcejanów, Nowy Świat. Koszt pobrania jednej próby na zawartość makroelementów (fosfor, potas, magnez, pH) wynosi w całości 19,83 zł. Rolnik za każdą pobraną próbę płaci 8 zł, natomiast 11,83 zł do każdej z nich dopłaca Urząd Gminy. Próba na zawartość mikroelementów (bor, miedź, mangan, cynk, żelazo) wynosi 79,30 zł. Jest ona w 100 % finansowana przez Urząd Gminy. Na w/w badania gmina w 2026 r. przeznaczyła kwotę 3.000 zł.

ULGI TERMOMODERNIZACYJNE

Autor: *Martyna Bober*

Projekt pn. „LIFE AFTER COAL PL - Wdrażanie Strategii na rzecz Neutralności Klimatycznej Wielkopolska Wschodnia 2040”, realizowany jest przy dofinansowaniu z Programu LIFE Unii Europejskiej oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej / LIFE21-IPC-PL-LIFE AFTER COAL PL

Ulgę termomodernizacyjną – czym jest i jak z niej skorzystać?

Termomodernizacja domu to inwestycja, która nie tylko poprawia komfort mieszkania, ale też obniża rachunki za ogrzewanie i podnosi wartość nieruchomości. Część poniesionych na nią kosztów można odzyskać dzięki uldze termomodernizacyjnej, czyli odliczeniu od dochodu, które przysługuje właścicielom i współwłaścicielom domów jednorodzinnych. Ulgę dotyczy wyłącznie budynków już istniejących – nie obejmuje nowego budownictwa.

Dzięki niej można pomniejszyć podstawę opodatkowania o wydatki poniesione na prace poprawiające efektywność energetyczną jednego lub kilku posiadanych budynków – aż do wysokości 53 000 zł na osobę (współwłaściciela). Odliczenie nie obniża bezpośrednio podatku, lecz dochód, od którego podatek jest liczony. Oznacza to realną oszczędność, szczególnie przy dużych inwestycjach.

Do ulgi kwalifikują się wydatki na:

MATERIAŁY BUDOWLANE I URZĄDZENIA:

- * materiały budowlane wykorzystywane do docieplenia przegród budowlanych, płyt balkonowych, dachów oraz fundamentów wchodzące w skład systemów dociepleń lub wykorzystywane do zabezpieczenia przed zawilgoceniem;
- * węzeł cieplny wraz z programatorem temperatury i układem automatycznej regulacji pogodowej;
- * kocioł przeznaczony wyłącznie do spalania biomasy, spełniający co najmniej wymagania ekoprojektu;
- * przyłącze do sieci ciepłowniczej lub sieci gazowej wykorzystującej jako źródło energii biogaz lub biometan;
- * materiały budowlane wchodzące w skład instalacji grzewczej;
- * materiały budowlane wchodzące w skład instalacji przygotowania ciepłej wody użytkowej;
- * materiały budowlane wchodzące w skład systemu ogrzewania elektrycznego;
- * pompa ciepła wraz z infrastrukturą niezbędną do jej funkcjonowania, pod warunkiem że pompa ta jest częścią instalacji wykorzystywanej do ogrzewania pomieszczeń lub przygotowania ciepłej wody użytkowej;
- * kolektor słoneczny wraz z infrastrukturą niezbędną do jego funkcjonowania;
- * ogniwo fotowoltaiczne wraz z infrastrukturą niezbędną do jego funkcjonowania;
- * magazyn energii lub magazyn ciepła wraz z infrastrukturą niezbędną do ich funkcjonowania;
- * system zarządzania energią;
- * stolarka okienna i drzwiowa, w tym okna, okna połaciowe wraz z systemami montażowymi, drzwi balkonowe, drzwi zewnętrzne, bramy garażowe, powierzchnie przezroczyste nieotwieralne;
- * materiały budowlane składające się na system wentylacji mechanicznej wraz z odzyskiem ciepła lub odzyskiem ciepła i chłodu;

USŁUGI:

- * wykonanie audytu energetycznego budynku przed realizacją przedsięwzięcia termomodernizacyjnego;

cd. str. 8

- * wykonanie analizy termograficznej budynku;
- * wykonanie dokumentacji projektowej związanej z pracami termomodernizacyjnymi;
- * wykonanie ekspertyzy ornitologicznej i chiropterologicznej;
- * docieplenie przegród budowlanych lub płyt balkonowych, lub dachów, lub fundamentów;
- * montaż węzła cieplnego wraz z programatorem temperatury i układem automatycznej regulacji pogodowej;
- * montaż i wymiana stolarki okiennej i drzwiowej, w tym okien, okien połaciowych wraz z systemami montażowymi, drzwi balkonowych, drzwi zewnętrznych, bram garażowych, powierzchni przezroczystych nieotwieralnych;
- * wymiana elementów istniejącej instalacji ogrzewczej lub instalacji przygotowania ciepłej wody użytkowej lub wykonanie nowej instalacji wewnętrznej ogrzewania lub instalacji przygotowania ciepłej wody użytkowej;
- * montaż pompy ciepła oraz infrastruktury niezbędnej do jej funkcjonowania, pod warunkiem że pompa ta jest częścią instalacji wykorzystywanej do ogrzewania pomieszczeń lub przygotowania ciepłej wody użytkowej;
- * montaż kolektora słonecznego oraz infrastruktury niezbędnej do jego funkcjonowania;
- * montaż systemu wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła z powietrza wywiewanego;
- * montaż ogniwa fotowoltaicznego oraz infrastruktury niezbędnej do jego funkcjonowania;
- * montaż magazynu energii lub magazynu ciepła oraz infrastruktury niezbędnej do ich funkcjonowania;
- * montaż systemu zarządzania energią;
- * uruchomienie i regulacja źródła ciepła oraz analiza spalin;
- * wykonanie przyłącza do sieci ciepłowniczej lub sieci gazowej wykorzystującej jako źródło energii biogaz lub bio-metan;
- * regulacja i równoważenie hydrauliczne instalacji;
- * demontaż źródła ciepła na paliwo stałe.

Do ulgi termomodernizacyjnej nie kwalifikują się wydatki poniesione od roku 2025 na kotły węglowe, gazowe, olejowe i źródła ciepła nie spełniające standardu ekoprojektu.

Ulgę termomodernizacyjną można odliczyć w przypadku posiadania faktur VAT, które dokumentują poniesione w tym zakresie wydatki. Odliczenie dokonywane jest od dochodu lub przychodu (w zależności od formy opodatkowania) w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty. Za datę poniesienia wydatku uważa się dzień wystawienia faktury. Do rozliczenia należy dołączyć załącznik PIT/O (w części B, w wierszu 6, należy wpisać przysługującą kwotę odliczenia i tę kwotę przenieść do zeznania głównego jako odliczenie od dochodu).

Jeśli wydatki w danym roku przekroczą dochód/przychód, pozostałą część można przenieść na kolejne lata – maksymalnie przez 6 lat od końca roku, w którym poniosłeś pierwszy wydatek.

Wszystkie wydatki należy udokumentować fakturami VAT wystawionymi na podatnika korzystającego z ulgi. Inne dokumenty jak umowy i potwierdzenia płatności należy przechowywać na wypadek kontroli.

Jeżeli poniesione wydatki były opodatkowane podatkiem VAT, za kwotę wydatku uważa się wydatek wraz z tym podatkiem, o ile nie został odliczony na podstawie ustawy o podatku od towarów i usług. W celu odliczenia wydatków w zeznaniu rocznym PIT należy posiadać faktury VAT wystawione wyłącznie przez podmioty niekorzystające ze zwolnienia z VAT.

Odliczeniu w ramach ulgi nie podlegają wydatki sfinansowane lub dofinansowane z dotacji lub zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie ze środków publicznych, a jedynie ta ich część, która nie została dofinansowana, a także wydatki zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, odliczone od przychodu na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym lub uwzględnione przez podatnika w związku z korzystaniem z ulg podatkowych.

Przedsięwzięcie termomodernizacyjne trzeba zakończyć w ciągu trzech lat, od końca roku, w którym poniesiono pierwszy wydatek.

Jeżeli odliczono wydatek w przedsięwzięciu, które nie zostało zakończone, lub wydatek, na podstawie którego dokonano zwrotu w formie dotacji, to podatnik musi złożyć korektę uprzednio złożonego zeznania, w którym zastosowano ulgę lub zwrócić ulgę poprzez doliczenie poprzednio odliczonej kwoty do dochodu w zeznaniu za rok, w którym ten termin upłynął.

Ulgą termomodernizacyjną to jedna z najkorzystniejszych ulg dla właścicieli domów. Praktyce pozwala zaoszczędzić od kilkuset do kilku tysięcy złotych, w zależności od wysokości nakładów i formy opodatkowania.

Jeśli modernizujesz budynek, nie zostawiaj pieniędzy w urzędzie!

INFORMACJA DLA MIESZKAŃCÓW

PROGRAM „CZyste Powietrze” 2025

Autor: Monika Filipiak

Przypominamy, że od dnia **31 marca 2025 r.** ruszył nowy nabór wniosków w rządowym programie „Czyste Powietrze”, realizowanym przez **Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej**.

Program finansowany jest ze środków **Funduszu Modernizacyjnego**.

Skierowany on jest do **właścicieli i współwłaścicieli domów jednorodzinnych oraz wydzielonych lokali mieszkalnych w takich budynkach**.

Nie obejmuje on budynków wielorodzinnych ani nowo wybudowanych domów.

Kto może skorzystać z dofinansowania?

Z dotacji mogą skorzystać osoby fizyczne, które:

- ⇒ są właścicielami lub współwłaścicielami domu co najmniej **3 lata** (warunek nie dotyczy nieruchomości nabytych w drodze spadku)
- ⇒ nie otrzymały wcześniej dofinansowania na ten sam budynek w ramach aktualnych edycji programu.

Poziomy dofinansowania

Program przewiduje **trzy poziomy wsparcia**, uzależnione od dochodu:

1 Podstawowy poziom dofinansowania – do 40% kosztów dla osób, których roczny dochód nie przekracza 135 000 zł.

2 Podwyższony poziom dofinansowania – do 70% kosztów dla gospodarstw o niższych dochodach,
dochód miesięczny na osobę:

- do **2 250 zł** w gospodarstwie wieloosobowym,
- do **3 150 zł** w gospodarstwie jednoosobowym

wymagane jest **zaświadczenie o dochodach z urzędu gminy**.

3 Najwyższy poziom dofinansowania – do 100% kosztów dla osób o najniższych dochodach lub pobierających zasiłki,

dochód miesięczny na osobę:

- do **1 300 zł** w gospodarstwie wieloosobowym,
- do **1 800 zł** w gospodarstwie jednoosobowym,

dotyczy budynków o niskiej efektywności energetycznej,
realizacja możliwa **wyłącznie przy wsparciu operatora programu**.

Jakie prace można dofinansować?

Zakres dofinansowania obejmuje m.in.:

- ⇒ wymianę nieefektywnego źródła ciepła,
- ⇒ ocieplenie budynku,
- ⇒ wymianę okien i drzwi,
- ⇒ inne prace zmniejszające zużycie energii na ogrzewanie.

✦ **Przed rozpoczęciem inwestycji obowiązkowe jest wykonanie audytu energetycznego, który określi zakres koniecznych prac.**

✦ **Po zakończeniu inwestycji wymagane jest świadectwo charakterystyki energetycznej budynku.**

Terminy realizacji

Inwestycję można realizować do **24 miesięcy od złożenia wniosku**,

Koszty kwalifikowane mogą być poniesione **do 6 miesięcy przed złożeniem wniosku**.

cd. str. 10

Nowy program od 31 marca 2025

Operator programu

Osoby korzystające z podwyższonego lub najwyższego poziomu dofinansowania mogą skorzystać z **bezpłatnej pomocy operatora**, który:

- ⇒ pomaga w przygotowaniu wniosku,
- ⇒ wspiera w realizacji inwestycji,
- ⇒ pomaga w rozliczeniu dotacji.

Dla najwyższego poziomu dofinansowania wsparcie operatora jest **obowiązkowe**.

Prefinansowanie (zaliczka) – co to jest i jak działa?

Prefinansowanie to zaliczka z dotacji, którą można otrzymać zanim wykonawca wykona wszystkie prace.

W nowej odsłonie programu „Czyste Powietrze” **prefinansowanie możliwe jest:**

wyłącznie przez operatora,

*tylko dla osób, które ubiegają się o:

- podwyższony poziom dofinansowania
- najwyższy poziom dofinansowania

Jak działa zaliczka?

✓ **Wysokość:** do 35% przyznanej dotacji

✓ **Warunek:** wraz z wnioskiem musisz dołączyć **maksymalnie 3 umowy z wykonawcami** (na usługi, dostawy lub prace).

✓ **Wypłata:** środki trafiają **bezpośrednio na konto wykonawcy**, a nie beneficjenta.

Zaliczka wypłacana jest przez WFOŚiGW na podstawie:

- dyspozycji beneficjenta,
- faktury zaliczkowej,
- listy sprawdzającej operatora potwierdzającej spełnienie warunków programu.

W przypadku prefinansowania wykonawca ma **do 120 dni od dnia wypłaty zaliczki na wykonanie zakresu prac objętych zaliczką**.

Po zakończeniu prac beneficjent ma **do 30 dni** na złożenie wniosku o płatność rozliczającą zaliczkę.

Gdzie składać wnioski o dofinansowanie (z prefinansowaniem i bez)?

Wnioski składa się do wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej właściwego dla miejsca realizacji inwestycji.

◆ **Elektronicznie przez gov.pl** – przez stronę *Skorzystaj z programu Czyste Powietrze*

◆ **Przez system GWD** – Generator Wniosków o Dofinansowanie

- ☐ obie formy dostępne online
- ☐ wymagany podpis elektroniczny lub profil zaufany

◆ **W przypadku braku podpisu elektronicznego po złożeniu online należy wydrukować wniosek i dostarczyć podpisaną wersję papierową do WFOŚiGW.**

Ważne: Wniosek o poziom najwyższy dofinansowania oraz wniosek z prefinansowaniem musi być składany z udziałem operatora programu.

🔗 To oznacza:

- przy **najwyższym poziomie dofinansowania (100%)**, wniosek składa się **wyłącznie przez operatora programu**,
- przy **prefinansowaniu (zaliczka)** – również **konieczna jest współpraca z operatorem**.

W innych przypadkach (np. poziom podstawowy) wniosek można złożyć samodzielnie bez udziału operatora. Szczegółowe informacje zawarte są w *Regulaminie naboru wniosków programu priorytetowego „Czyste Powietrze”*.

PRZEGŁĄD FOLKLORYSTYCZNY W GOSZCZANOWIE

Autor: Beata Andrzejewska

Zespół „Kawęczyniaci” podczas występu

W

sobotę 24.01.2026 r. Zespoły: Kawęczyniaci i instrumentalny Amigos reprezentowali naszą gminę na VIII Powiatowym Przeglądzie Folklorystycznym w Goszczanowie.

Celem przeglądu było m. in.”

- kultywowanie i propagowanie bogactwa kultury ludowej oraz pielęgnowanie tożsamości z kulturą własnego regionu,
- prezentacja dorobku artystycznego amatorskich grup (pieśni, muzyki i obrzędowości) z uwzględnieniem autentycznego repertuaru i sposobów wykonania,
- doskonalenie warsztatu twórczego uczestników,
- integracja amatorskich środowisk twórczych oraz wymiana doświadczeń artystycznych,
- promocja kultury ludowej wśród mieszkańców regionu, popularyzacja oraz ochrona dziedzictwa kulturowego regionu sieradzkiego i sąsiadów.

Zespół „Amigosi” podczas występu

DOFINANSOWANIE KORZYSTANIA Z BASENU W OKRESIE FERII ZIMOWYCH

Autor: Beata Andrzejewska

Gmina Kawęczyn podjęła współpracę z Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w Turku w zakresie ulgowego korzystania z basenu przez dzieci i młodzież uczęszczających do szkół podstawowych i ponadpodstawowych zamieszkujących na terenie Gminy Kawęczyn.

1. Cena biletu na basen wynosi 14 zł. Gmina Kawęczyn pokrywa 50% ceny biletu tj. 7 zł.
 2. Koszt wejścia na basen dla dzieci i młodzieży zamieszkałych na terenie Gminy Kawęczyn wynosić będzie 7,00 zł od osoby.
 3. Ulga obowiązywać będzie w okresie ferii zimowych tj. od dnia 16 lutego do dnia 1 marca 2026 r. w godzinach od 7.00 do 21.30 od poniedziałku do piątku i od 9.00 do 20.30 w soboty i niedziele dla 100 wejść.
 4. Podstawą skorzystania z ulgowego wejścia jest posiadanie i okazanie aktualnej legitymacji szkolnej.
- Zachęcamy do aktywnego wypoczynku!

DZIEŃ BABCI I DZIADKA W SZKOLE PODSTAWOWEJ W KAWĘCZYNIE

Autor: Hanna Nowak

22 stycznia 2026 roku w Szkole Podstawowej im. Marii Skłodowskiej-Curie w Kawęczynie odbyła się uroczystość z okazji Dnia Babci i Dziadka. Było to wyjątkowe spotkanie pełne wzruszeń, radości i serdecznej, rodzinnej atmosfery. Przybyli na nie zaproszeni goście, wśród których znaleźli się: Wójt Gminy Kawęczyn – Jan Gruca oraz Wiceprzewodniczący Rady Gminy – Sylwester Kasprzak. Obaj skierowali ciepłe słowa do wszystkich dziadków, podkreślając ich ogromną rolę w życiu dzieci i rodzin, a wójt dodatkowo obdarzył uczniów słodkościami. Swoją obecnością zaszczylicili także licznie zgromadzeni dziadkowie uczniów, rodzice oraz nauczyciele. Dzieci zaprezentowały bogaty i różnorodny program artystyczny – były wiersze, piosenki, tańce oraz krótkie inscenizacje, które zostały nagrodzone gromkimi brawami. Mali artyści z ogromnym zaangażowaniem występowali dla swoich babć i dziadków,

Dzieci i opiekunowie biorący udział w przedstawieniu

sprawiając im wiele radości i wzruszeń. Następnie odbył się wspólny poczęstunek przygotowany przez rodziców. Przedszkolaki oraz dzieci z klas 1–3 wręczyły swoim bliskim własnoręcznie wykonane upominki oraz złożyły serdeczne życzenia. Dyrektor Mirosława Puszcz-Majda również skierowała ciepłe słowa do wszystkich babć i dziadków, dziękując im za obecność, miłość, troskę, a także wsparcie, jakie okazują wnukom każdego dnia. Uroczystość upłynęła w miłej atmosferze i na długo pozostanie w pamięci wszystkich uczestników.

WARSZTATY BOŻONARODZENIOWE NA RANCZU TARGÓWKA

Autor: Grażyna Jesionek

Uczniowie klasy pierwszej i dzieci z oddziału „0” Szkoły Podstawowej im. Marii Skłodowskiej-Curie w Kawęczynie wybrali się 11 grudnia 2025 r. na wycieczkę, podczas której wzięli udział w warsztatach bożonarodzeniowych w Targówce. Pobyt na ranczu rozpoczął się od karmienia zwierząt. Niewątpliwie największą atrakcją był renifer Rudolf, który wzbudził najwięcej emocji. Ponadto można było obejrzeć z bliska a nawet pogłaskać niektóre zwierzęta takie jak: daniela, muflony, sarny, lamy, kucyki, króliki, strusie, żurawie i wiele innych. Następnie dzieci przystąpiły z zapalem do rysowania lub pisania listów do św. Mikołaja, które później wrzuciły do mikołajowej skrzynki. W świątecznej atmosferze dekorowali bombki i choinki, znakomicie się przy tym bawiąc. Podczas pobytu na ranczu skorzystali również z placu zabaw. Poszukiwali tam ukrytych bombek i prezentów. Na koniec odwiedził nas sam św. Mikołaj wzbudzając ogólny aplauz. Po wspólnym zdjęciu wręczył dzieciom certyfikaty za dobrze spędzony czas. Dzieci w doskonałych nastrojach powróciły do szkoły. Dziękujemy Mikołaju !

Uczestnicy wycieczki ze Świętym Mikołajem

NAJCENNIJSZA KSIĄŻKA W MOJEJ RODZINIE

Autor: Weronika Tomczak, Dorota Antczak i Jakub Zduniak, Uczniowie klasy VI

W ramach koła polonistycznego prowadzonego przez Violetę Kończak w Szkole Podstawowej im. Marii Skłodowskiej – Curie w Kawęczynie zrealizowaliśmy projekt pt. „Najcenniejsza książka w mojej rodzinie”. Na zajęciach opracowaliśmy zestaw pytań do wywiadu, a następnie – wraz z opiekunką udaliśmy się do Urzędu Gminy, aby opowiedzieć o projekcie i zostawić pytania wybranym rozmówczynom. Dzięki temu Panie mogły przemyśleć swoje odpowiedzi. Zaprośiliśmy Je również do szkoły na kolejne spotkanie. Goście z życzliwością dzielili się swoimi przeżyciami, a my prowadziliśmy rozmowy, notowaliśmy odpowiedzi, a następnie starannie opracowywaliśmy je do publikacji. Była to dla nas nie tylko praca redakcyjna, lecz także spotkanie z żywą tradycją — taką, która przekazywana jest nie w bibliotekach, lecz w kręgu rodziny. Całe wydarzenie przebiegało w serdecznej atmosferze. Przygotowaliśmy domowe ciasteczka i herbatę, dzięki czemu rozmowy toczyły się swobodnie, jak w gronie dobrych

cd. str. 14

znajomych. Na zakończenie wręczyliśmy gościom własnoręcznie wykonane zakładki do książek — symboliczne pamiątki. Projekt pokazał, że książki mają niezwykłą moc — potrafią łączyć ludzi, budzić emocje, przywoływać obrazy z przeszłości i przypominać o tym, co naprawdę ważne. Są drogie jak klejnoty. Dzięki temu przedsięwzięciu mogliśmy zobaczyć, że czytanie to nie tylko poznawanie nowych opowieści, ale również odkrywanie tego, co tworzy dom: bliskości, pamięci i czułości przekazywanej z serca do serca.

Oto relacje o roli książek :

W dzieciństwie **Elżbiety Tomczak** książki zajmowały wyjątkowe miejsce w domu. W czasach, gdy dostęp do literatury był ograniczony, każda lektura miała ogromną wartość — niemal jak skarb. Jedną z takich pamiątek jest utwór Hanny Łochockiej pt. „Wróbelek Elemelek”, wydany w latach 80-tych XX wieku. Gdy Pani Elżbieta była mała, jej rodzina otrzymała paczkę z różnymi rzeczami, wśród których znalazły się książki. Najbardziej zachwycił ją właśnie „Wróbelek Elemelek”. Czytał ją Jej dziadek — dla Niej i jej brata. Książka nosi dowody wieloletniego użytkowania. Wspólne chwile Pani Elżbieta wspomina najcieplej. To wtedy rodziła się między nią a

Uczestnicy projektu

ła się między nią a dziadkiem niezwykle serdeczna relacja. Siadanie razem dawało poczucie bliskości, którego nie da się niczym zastąpić. Dlatego momenty spędzone z dziadkiem nad „Wróbelkiem Elemelemkiem” stały się dla Niej tak ważne. Jego głos, sposób, w jaki zatrzymywał się przy ilustracjach czy powtarzał ulubione fragmenty, tworzyły atmosferę bezpieczeństwa i czułości, do której można wracać w myślach jak do rodzinnego domu. Czytanie razem było nie tylko poznawaniem opowieści, lecz także okazją do dzielenia się uczuciami, uwagą i czasem. Dlatego nawet zniszczona okładka czy pożółkłe kartki mają dziś ogromną wartość — przechowują wspomnienia, które nie blakną mimo upływu lat.

W domu **Pauliny Woźniak** najważniejszą książką jest „Biblia”, która od lat stoi na honorowym miejscu na rodzinnym regale. Łączy ją ona z dziadkami, którzy kochali czytać i zawsze siadali w swoich ulubionych miejscach — wspomnienie to pozostało w Niej na zawsze. Pismo Święte było obecne zarówno podczas uroczystych chwil, jak i w codziennym życiu, stając się elementem rodzinnego rytuału. Książkę czytano każdego roku wśród najbliższych, szczególnie w okresie Bożego Narodzenia. Przywołuje atmosferę domowego ciepła, spokoju i obecności dziadków. Jej treść przypomina o miłości, nadziei i wierze — wartościach, które w rodzinie Pani Pauliny były wyjątkowo pielęgnowane. Wydana w 1991 roku „Biblia” przez lata zajmowała szczególne miejsce i do dziś jest symbolem duchowej jedności rodziny. Dla Pani Pauliny „Biblia” była jak wierny towarzysz — zwłaszcza wtedy, gdy życie stawiało trudne pytania. To do niej wracano, by odnaleźć ukojenie, podjąć właściwą decyzję lub dodać sobie odwagi. Jej słowa rozświeślały drogę, uczyły cierpliwości, dobroci i zrozumienia. Dzięki nim łatwiej było uwierzyć, że po każdej trudności przychodzi lepszy czas. Księga ta pomagała kształtować charakter, wskazywała, jak żyć mądrze i szlachetnie. Przypominała, co naprawdę daje szczęście. Dlatego w domu Pani Pauliny „Biblia” była i jest czymś znacznie więcej niż książką — stanowi duchowe centrum domu, źródło siły i nadziei, które trwa mimo upływu lat.

Dorota Bartosik przyniosła książkę „Mały Książę” A. de Saint-Exupery’ego. Historia o chłopcu z asteroidy szczególnie ją poruszyła, bo jest to opowieść pełna czułości, mądrości i refleksji. Choć miała ona dostęp do wielu innych książek, to właśnie ta stała się dla Niej wyjątkowa. Umożliwiła odkrywanie nowych światów, myśli i emocji, które rozwijały Jej wyobraźnię i pozostawiały w sercu ciepło oraz zachwyt nad literaturą. Również Pani Dorota otrzymała „Małego Księcia” w dzieciństwie — egzemplarz z lat siedemdziesiątych stoi wśród księgozbioru, a liczne zagięcia i przetarcia świadczą o tym, jak często był czytany. Najpierw czytali go rodzice, później sama Pani Dorota, a z czasem czytała go bratu i swoim córkom. Książka towarzyszyła kolejnym generacjom, za każdym razem odkrywana na nowo. Pani Bartosik podkreśla, że „Małego Księcia” warto interpretować w różnych momentach życia, bo jego słowa zmieniają się wraz z czytelnikiem. To sprawia, że staje się nie tylko lekturą, lecz także przewodnikiem po uczuciach, relacjach i wartościach moralnych.

Jako najcenniejszą książkę **Violetta Kończak** zaprezentowała limitowany egzemplarz „Pana Tadeusza”

Adama Mickiewicza, wydany w 1950 roku. Ten wyjątkowy tom epopei narodowej trafił do Jej rodziny jako prezent ślubny od babci, dlatego od samego początku otaczano go szczególną czułością. Dzięki starannemu obłożeniu obwolutą i przechowywaniu w solidnym, trwałym etui książka zachowała się w doskonałym stanie, mimo upływu lat. Zdobienia, misternie wykonane detale oraz pięknie namalowane ilustracje dodają temu egzemplarzowi niezwykłego uroku. Barwne rozdziały przyciągały uwagę dzieci i cała rodzina czytała go wspólnie, ale z wieloma wyjaśnieniami. Starsi uczynili, że czytanie jest miłe, a młodszy przeżywali piękno literatury. Dziś, „Pan Tadeusz” jest obowiązkową lekturą szkolną, ukazuje życie dawnej szlachty, wartości obyczajowe, z których wiele my wszyscy nadal pielęgnujemy. Książka zaplanowana jest w przyszłości jako prezent dla wnuczki lub wnuka. Może warto policzyć, ile pokoleń już dotykało tę książkę? Babcia, rodzice, pani Violetta, córki, wnuczka. I tak będzie z każdą książką tu przedstawioną, jeśli zostanie ona przechowana i przekazana. Pani Violetta z sentymentem wspomina, co jeszcze czytała w dzieciństwie: znane czasopisma, takie jak: „Świerszczyk” czy „Płomyk”, których paręnaście egzemplarzy przyniosła na spotkanie. W Jej domowej bibliotece znajduje się także „Elementarz” Mariana Falskiego wydany przez WSiP w 2003 roku jako reprint wydania piętnastego z 1971 roku. „Elementarz” Falskiego w różnych postaciach prawie przez sto lat wędrował z siedmiolatkami w tornistrach w ich pierwszej drodze do szkoły. Pani Violetta chciałaby, aby po przeczytaniu tych wspomnień dzieci porozmawiały z rodzicami i dziadkami o ich elementarzach i doświadczeniach z nimi związanymi. Każdy z nas zachował w pamięci swój elementarz.

Spotkanie zorganizowane w ramach projektu „Najcenniejsza książka w mojej rodzinie” okazało się dobrym, pełnym ciepła wydarzeniem. Dzięki projektowi mogliśmy usłyszeć opowieści, które nie mieszczą się w żadnym podręczniku: historie o dzieciństwie, domowych zwyczajach, ulubionych fragmentach czy o osobach, które kiedyś czytały te książki na głos. Chcieliśmy dowiedzieć się, jak ważną rolę odgrywa literatura w życiu człowieka — zarówno wtedy, gdy czytamy sami, jak i wtedy, gdy dzielimy się książką z bliskimi. Chcieliśmy przypomnieć, że wspólne czytanie buduje relacje, a indywidualna lektura rozwija wrażliwość, wyobraźnię i sposób patrzenia na świat. Ważne było również podkreślenie wartości domowej biblioteczki, nawet tej niewielkiej, bo to właśnie biblioteczka tworzy przestrzeń, w której rodzi się miłość do książek. Spotkanie miało także zachęcić nas wszystkich do częstszego sięgania po literaturę — zwłaszcza dziś, gdy kultura ekranów coraz mocniej wypiera książki z codziennych nawyków i rodzinnych zwyczajów. Przypominamy, że książka potrafi dać coś, czego nie zastąpi żaden ekran: ciszę, skupienie, bliskość i prawdziwą rozmowę.

MIĘDZYPOKOLENIOWY MOST MIŁOŚCI RELACJA Z DNIA BABCI I DZIADKA

Autor: Agnieszka Baran

21 stycznia 2026 roku, w samym sercu mroźnej zimy, Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Tokarach Pierwszych stała się najcieplejszym miejscem w okolicy. Wszystko to za sprawą niezwykłych gości, którzy na zaproszenie swoich wnucząt licznie przybyli, by wspólnie świętować Dzień Babci i Dziadka. Uroczystość rozpoczęła się od części artystycznej, która była starannie utkaną mozaiką dziecięcych talentów. Na scenie dominowała autentyczność i dziecięca radość. Uczniowie, odświętnie ubrani i przejęci swoją rolą, z niezwykłą starannością recytowali utwory dedykowane zaproszonej publiczności,

Występ Przedszkolaków, grupa 0A

przypominając, jak nieocenioną rolę w wychowaniu młodego pokolenia pełnią dziadkowie. Po występach artystycznych goście zostali zaproszeni na słodki poczęstunek. Przy kawie i domowym cieście dziadkowie mieli okazję do rozmów, wymiany wspomnień oraz dumnego oglądania prac plastycznych swoich wnuków zdobiących korytarze szkoły. Kulminacyjnym punktem spotkania był moment wręczenia upominków. Własnoręcznie przygotowane laurki i drobne rękodzieło stały się symbolicznym podziękowaniem za bezgraniczną miłość, cierpliwość oraz życiową mądrość, którą dziadkowie dzielą się ze swoimi wnukami każdego dnia. dopełnieniem tych magicznych chwil była wspólna sesja fotograficzna, która pozwoliła na moment zatrzymać uciekający czas. Te pamiątkowe zdjęcia stały się pięknym uwiecznieniem łączącej nas więzi.

Wyjątkowe spotkanie udowodniło, że szkoła to nie tylko budynek i lekcje, ale przede wszystkim wspólnota serc, w której tradycja i szacunek do starszych pokoleń są wciąż żywe i pielęgnowane z najwyższą starannością.

Występ Przedszkolaków, grupa 0B

WYCIECZKA NA PRZEDSTAWIENIE TEATRALNE „PIOTRUŚ PAN”

Autor: Aleksandra Wardeńska

13 01.2026 r. dzieci z oddziałów przedszkolnych ze Szkoły Podstawowej w Tokarach Pierwszych wybrały się do Miejskiego Domu Kultury w Turku na przedstawienie przygotowane przez Katolicki Teatr Edukacji pt. „Piotruś Pan”. Oglądając spektakl dzieci weszły w piękny świat przygód i nieskończonych marzeń. Aktorzy przedstawili znane postaci: Piotrusia Pana, Wendy, piratów, Dzwoneczka, Haka i... groźnego krokodyla. Z zapartym tchem śledziły losy postaci z Nibylandii. Scenografia oraz kostiumy doskonale oddawały atmosferę bajkowego świata „Piotrusia Pana”, wzbogacając je efektami świetlnymi i dźwiękowymi. Przedstawienie zawierało także nutę morału — o przyjaźni, odwadze, wierze w marzenia i potrzebie cenienia dzieciństwa. Taka wyprawa dostarczyła dzieciom nie tylko niezapomnianych wrażeń artystycznych, ale również wpłynęła na rozwój wyobraźni i emocjonalne zaangażowanie dzieci. Po zakończeniu spektaklu aktorzy zostali nagrodzeni gromkimi brawami.

Uczestnicy wycieczki

MAGIA ŚWIĄT W KOWALACH PAŃSKICH – WYJĄTKOWY KONCERT KOŁĘD I PASTORAŁEK

Autor: Jolanta Kołata

23 stycznia br. w murach Szkoły Podstawowej im. Strażaków Polskich, w Kowalach Pańskich-Kolonii wybrzmiały najpiękniejsze polskie kołеды i pastorałki. Świąteczne widowisko w wykonaniu uczniów, przygotowane z niezwykłą starannością, wprowadziło społeczność lokalną w atmosferę radości, zadumy i wspólnoty. To był magiczny czas, który przedłużył nam okres Bożego Narodzenia oraz to, co w świątach najważniejsze - wspólne bycie razem. Tradycja łączy pokolenia, a nic nie niesie ze sobą tyle ciepła, co wspólne kołędowanie. Tegoroczny koncert był tego najlepszym dowodem. Na scenie zaprezentowali się zarówno najmłodsi, jak i starsi uczniowie, którzy swoimi talentami wokalnymi i instrumentalnymi zachwycili zgromadzoną publiczność. Każda klasa, została przygotowana przez swoich wychowawców. Program artystyczny był niezwykle bogaty. Obok klasycznych kołęd, takich jak „Wśród nocnej ciszy”, „Przybieżeli do Betlejem” czy „Pójdźmy wszyscy do stajenki” goście mogli usłyszeć mniej znane, ale równie urokliwe pastorałki oraz współczesne piosenki świąteczne. Młodzi artyści z wielkim przejęciem oddali charakter utworów – od radosnych, skocznych rytmów, po momenty pełne powagi i wzruszenia. Całość dopełniło przedstawienie „Mroźna obojętność” w wykonaniu najstarszych uczniów szkoły.

Koncert przyciągnął liczne grono gości: rodziców, dziadków oraz przedstawicieli lokalnych władz i instytucji. Obecny był Wójt Gminy Kawęczyn Jan Gruca, Zastępca Wójta Gminy Kawęczyn Elżbieta Tomczak, Przewodniczący Rady Gminy Kawęczyn Łukasz Miła wraz z radnymi z okręgu szkoły podstawowej: Sylwią

cd. str. 18

Szydło i Krzysztofem Kolendą, Wiceprzewodniczący Rady Powiatu Tureckiego Krystian Krawczyk, Proboszcz Parafii Siedmiu Bolesci w Kowalach Pańskich Ks. Kanonik Roman Kowszewicz. Dyrektor Szkoły Agnieszka Gibasiewicz w swoim przemówieniu podziękowała uczniom za ich trud i zaangażowanie, a nauczycielom za przygotowanie młodych talentów. Podkreślono, że takie wydarzenia nie tylko kultywują polską tradycję, ale także budują silne więzi między szkołą a mieszkańcami miejscowości. Dyrektor zakończyła akcentując, że ma zdolnych uczniów i wyjątkowych nauczycieli.

Z pewnością tegoroczne kolędowanie na długo pozostanie w pamięci uczestników, będąc jasnym punktem zimowego kalendarza lokalnych wydarzeń

Mały wiek, ale wielki talent- klasa II w radosnym kolędowaniu

GARŚĆ WIEDZY O OCHRONIE LUDNOŚCI I OBRONIE CYWILNEJ

Autor: Paulina Woźniak

Niebezpieczne substancje

Zdarzenia związane z czynnikami CBRN (Chemiczne, Biologiczne, Radiacyjne i Nuklearne) dotyczą zagrożeń związanych z substancjami niebezpiecznymi, które mogą stanowić poważne zagrożenie dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska. Zdarzenia te mogą wystąpić przypadkowo (np. uwolnienia przemysłowe, wypadki w transporcie) lub celowo (np. akty terroryzmu).

Zagrożenia od czynników C wynikają z właściwości toksycznych związków chemicznych wykorzystywanych zarówno w wielu gałęziach przemysłu, jak i w gospodarstwach domowych. Do tej grupy zalicza się również bojowe środki trujące – związki chemiczne o silnych właściwościach toksycznych, wykorzystywane militarne.

Czynniki B to głównie bakterie i wirusy. W dobie globalizacji i szybkiego rozprzestrzeniania stwarzają zagrożenie w postaci epidemii i pandemii, zaś użyte umyślnie w celu skażenia żywności, upraw czy środowiska mają wywołać panikę i zastraszenie określonych społeczności.

Zagrożenie od czynników R (materiały promieniotwórcze) to promieniowanie alfa, beta, gamma

oraz neutronowe N (występujące podczas wybuchów jądrowych). Narażenie na promieniowanie wywołuje chorobę popromienną.

Skutkami oddziaływania wszystkich tych czynników może być skażenie powietrza, gleby, wody, roślinności i bezpośrednio u ludzi wywołanie chorób, oparzeń lub uszkodzeń ważnych organów.

Review / Analizuj -> Przed zagrożeniem

Świadomość i analiza zagrożeń to pierwszy krok w przygotowaniach na zagrożenia:

Zdarzenia CBRN wymagają szybkiej i przemyślanej reakcji, aby zminimalizować ryzyko dla zdrowia i środowiska, dlatego:

- naucz się rozpoznawać oznaki skażenia (np. nietypowe zapachy, kolory lub wzory w cieczach i oparach);
- weź udział w szkoleniach społeczności lokalnych dotyczących reagowania na zagrożenia CBRN.

Equip / Przygotuj -> Przed zagrożeniem

Skuteczne przygotowanie wymaga odpowiednich zasobów i umiejętności:

- ⇒ miej pod ręką maski przeciwgazowe z wymiennymi filtrami P3 lub wyższymi, które chronią przed gazami, cząstkami stałymi i chemikaliami;
- ⇒ zaopatrz się w odzież ochronną, np. kombinezony chemoodporne, rękawice i gogle;
- ⇒ zgromadź zapas żywności i wody na co najmniej 7 dni, przechowywane w szczelnych pojemnikach;
- ⇒ przygotuj przybory higieniczne, podstawową apteczkę i środki do dekontaminacji;
- ⇒ zabezpiecz folię plastikową i taśmy klejące.

Aby zwiększyć szanse szybkiego odnalezienia dziecka w przypadku rozdzielenia, przygotuj i przechowaj podstawowe informacje w sposób bezpieczny i łatwo dostępny:

Przygotuj kartę identyfikacyjną dla dziecka, która powinna zawierać:

- imię i nazwisko dziecka,
- datę urodzenia,
- kontakt do rodziców lub opiekunów (numer telefonu, e-mail),
- adres zamieszkania,
- grupę krwi, jeśli jest znana.

Warto dodać informację o alergiach, przyjmowanych lekach lub schorzeniach przewlekłych.

Umieść kopię w bezpiecznym miejscu:

- ⇒ przechowuj kartę identyfikacyjną w plecaku, kieszeni ubrania dziecka lub w łatwo dostępnej kieszeni jego torby,
- ⇒ zadbaj, aby dane były zabezpieczone przed zniszczeniem, np. w wodoodpornej kopercie lub laminowane.

Zrób aktualne zdjęcie dziecka:

- ⇒ zdjęcie powinno być wyraźne i przedstawiać aktualny wygląd dziecka,
- ⇒ przechowuj je w formie cyfrowej (na telefonie lub w chmurze) oraz w wersji papierowej.

Poinstruj dziecko:

- ⇒ wytłumacz, do czego służy karta identyfikacyjna i gdzie jest przechowywana,
- ⇒ naucz dziecko, aby w przypadku zagubienia pokazało ją zaufanej osobie dorosłej, np. funkcjonariuszowi Policji.

Naucz dzieci podstawowych zasad:

„Jeśli to nie Twoje, nie bierz!”

Cztery podstawowe gesty:

„Bądź ostrożny!”

„Nie dotykaj!”

„Nie podchodź!”

”Zawołaj dorosłego!”

Secure / Zabezpiecz -> Przed zagrożeniem i/lub na początku zagrożenia

Zapewnienie bezpieczeństwa w otoczeniu to podstawa ograniczania ryzyka:

- ⇒ zidentyfikuj bezpieczne pomieszczenia w domu (najlepiej z niewielką liczbą okien i drzwi);
- ⇒ ćwicz uszczelnianie pomieszczeń za pomocą folii plastikowej i taśmy klejącej, aby zapobiec skażeniu.

Communicate / Komunikuj -> W trakcie zagrożenia

Wymiana informacji i współpraca to klucz do efektywnego reagowania:

- ⇒ zachowaj spokój, stosuj się do zaleceń władz i priorytetowo traktuj dekontaminację oraz opiekę medyczną po zdarzeniu;
- ⇒ monitoruj oficjalne kanały komunikacji w celu otrzymywania alertów i aktualizacji od lokalnych władz
- ⇒ postępuj zgodnie z poleceniami dotyczącymi ewakuacji lub przygotuj się na pozostanie w schronieniu.

Undertake / Reaguj -> W trakcie zagrożenia

Gdy zagrożenia się rozwijają, realizuj ustalony wcześniej plan, ale jednocześnie reaguj elastycznie, dostosowując działania do zmieniających się okoliczności:

schronienie na miejscu:

zamknij wszystkie okna, drzwi i wyłącz systemy wentylacyjne,
uszczelnij szczeliny za pomocą folii plastikowej i taśmy klejącej,
użyj maski przeciwgazowej dla dodatkowej ochrony;

ewakuacja:

opuść zagrożony obszar natychmiast, jeśli tak zalecają władze,
unikaj kontaktu z widocznym skażeniem;

dekontaminacja:

usuń skażoną odzież i zapakuj ją w plastikowe worki,

dokładnie umyj skórę i włosy wodą z mydłem,

postępuj zgodnie z procedurami dekontaminacji przekazanymi przez służby ratunkowe.

Evaluate / Przemyśl -> Po zagrożeniu

Po ustaniu zagrożenia dokonaj oceny i wyciągnij wnioski na przyszłość:

- ⇒ czekaj na decyzję władz dotyczącą powrotu do obszaru dotkniętego skażeniem;
- ⇒ jeśli podejrzewasz, że miałeś kontakt z substancjami niebezpiecznymi, skonsultuj się z lekarzem;
- ⇒ utylizuj skażone materiały zgodnie z instrukcjami służb;
- ⇒ przeanalizuj swoje zachowanie podczas zagrożenia;
- ⇒ zidentyfikuj błędy, które mogły wpłynąć na Twoje bezpieczeństwo;
- ⇒ uwzględnij swoje doświadczenia w ewaluacji przygotowania do zagrożeń

Resilience / Wzmacniaj swoją odporność -> Po zagrożeniu

Odporność na przyszłe zagrożenia wymaga zaangażowania i systematycznego działania:

- ⇒ pomagaj sąsiadom, zwłaszcza osobom o ograniczonej mobilności, w dostępie do niezbędnych usług;
- ⇒ śledź informacje dotyczące długoterminowego monitorowania zdrowia i planów odbudowy społeczności.

Opracowanie: Robert Piec, Zdzisław Salamonowicz

Źródło: <https://ochronaludnosci.edu.pl/gotowosc-na-zagrozenia/niebezpieczne-substancje/>

O SĄDOWNICTWIE I KARZE W POLSCE PIASTOWSKIEJ

Autor: Eugeniusz Wypyszyński

Najstarsze rozwiązania prawne z jakimi spotykamy się w średniowiecznych źródłach sądowych, wywodzą się z prawa plemiennego, którego początki mogą sięgać nawet wieku VIII, kiedy to nad Wisłą, Wartą i Odrą wykształciły się słowiańskie ośrodki plemienne. Zapewne już wtedy wszelkie sprawy sporne pomiędzy członkami społeczności plemiennej rozstrzygane były w ramach obowiązującego wówczas systemu prawa zwyczajowego. Było ono przekazywane ustnie z pokolenia na pokolenie. Te niepisane ustalenia stały się następnie podstawą pierwszych rozwiązań prawnych, jakie zapisywano w najstarszych dokumentach wystawianych w XII-XIII wieku przez kancelarie królewskie lub książęce. Bardzo często powoływano się w tych zapisach na dawne prawo zwyczajowe, którym posługiwano się podczas rozstrzygania spraw spornych na tzw. *wieczach*. Wiarygodne wiadomości o ich organizacji i przebiegu zawdzięczamy kronikarzowi Gallowi Anonimowi. Takie tłumne wiece odbywały się jeszcze w XII wieku, na których postanowienia *pospólstwo wrzawą ogłasza* - jak odnotował ten zwyczaj w *Kronice* kolejny dziejopisarz, zwany Kadłubkiem. Wiec był zatem najstarszą instytucją ustanawiającą w obecności księcia nowe prawa, wysokość podatków, zawierane sojusze, czy też kierunki wypraw wojennych. Bardzo duże znaczenie miała działalność sądownicza wiecu, a szczególnie orzekanie o wysokości wymierzanych kar.

W miarę wykształcania się państwa, jako organizacji politycznej i gospodarczej, zaczęły się pojawiać urzędy dworskie z niezwykle bogato rozwiniętą hierarchicznie strukturą urzędniczą, z *komesem nadwornym* na czele. Zastępował on panującego w różnych dziedzinach zarządu państwem. Niezwykle ważną funkcję przypisywano *wojewodzie*, która to dawna słowiańska nazwa oznaczała osobę dowodzącą wojskiem. Nad piwnicą władcy czuwał *cześnik*, stołem księcia zarządzał *stolnik*, za organizację łowów odpowiedzialny był *łowczy*, zaś stajnię opiekował się *koniuszy*. Już od początku XII wieku pojawia się w źródłach pisanych urząd *kanclerza*. Do jego obowiązków należało prowadzenie korespondencji władcy, a sprawując opiekę nad pieczęcią, uwierzytelniał nią przedstawiane monarsze dokumenty. Niezwykle poważną rolę odgrywał *skarbnik*, który czuwał nad monarszym skarbem mieszczącym kosztowności, klejnoty oraz dokumenty, które otrzymywał panujący. Natomiast zapasy pieniędzy i kruszców przechowywane były w mennicy, którą opiekował się *mincerz*.

Niezwykle ważną prerogatywą władcy było sądzenie poddanych, które umacniało nie tylko jego aurytet, ale też zapewniało bezpieczne życie poddanych. W miarę jak rozrastała się organizacja państwa, funkcja ta przekazywana była odrębnym organom sądowym. W okręgach grodowych, których w połowie XIII wieku było w Polsce ponad 100, administrację gospodarczą i sądowniczą sprawował *komes grodowy*, zwany od XII wieku *kasztelanem*. Do sądzenia powoływał on spośród obecnych w grodzie najgodniejsze osoby zwane *asesorami*. Na kasztelanie ciążył obowiązek wykrywania przestępstw, ścigania winowajców oraz sądzenia i karania we wszystkich sprawach. Sąd kasztelański dysponował szeroką gamą środków karnych - od wyroków śmierci poprzez wymyślne okaleczenia, do konfiskaty mienia włącznie. Szczególną formą sądu kasztelańskiego był *sąd targowy*, sprawowany nad ludnością przybyłą na targ. Orzekał on w sprawach prywatnych jak i karnych, przez specjalnie wyznaczonego sędziego targowego. Rozwinęła się ta forma instytucji sądowniczej już w XII wieku, kiedy zaczęły obok grodów i podgrodzi powstawać tzw. osady targowe. Jedną z nich była odnotowana w źródłach z 1145 roku osada targowa o nazwie Chlev (dzisiejsze Chlewo w gminie Goszczanów), którą książę Mieszko Stary podarował cystersom w Łądzie.

Jednak z chwilą przybycia do grodu księcia, wszystkie sprawy sądowe komes przekazywał władcy. W XI-XII wieku podlegali mu zarówno świeccy jak i duchowni. Dopiero w XIII wieku ukształtowało się odrębne sądownictwo duchowne. Natomiast ludzie niewolni podlegali całkowicie władzy swoich panów. Już w XII wieku wykształciło się stanowisko specjalnego *sędziego dworskiego*, którego wspomagał w sądzeniu *podśędek*. Ten tytuł dotrwał aż do XVIII wieku, o czym można przekonać się przeglądając księgi metrykalne parafii w Chlewie, w których funkcja ta pojawiała się obok nazwisk miejscowej szlachty. Od XIII wieku zaczęły upowszechniać się wyroki w formie pisemnej, które wydawano w postaci dokumentu za odpowiednią opłatą, która wpływała do kasy sądu. Od II połowy XIII wieku, możnowładcy zaczęli podlegać wyłącznie sądom książęcym na mocy specjalnego przywileju, zwanego *prawem nieodpowiednim*. Z początkiem XV wieku pra-

cd. str.22

wo to zostało rozszerzone na ogół rycerstwa, co dało początek tworzenia się jednego stanu rycerstwa-szlachty, obejmującego również możnowładców.

Z biegiem lat, gdy w XIII wieku zaczęły powstawać miasta z określonymi ściśle zasadami funkcjonowania, pojawił się podział na odrębne sądy. Do sądzenia mieszczan powołane zostały *sądy grodzkie*. Natomiast w sprawach spornych szlachty orzekały *sądy ziemskie*. O zakresie rozstrzyganych spraw dowiadujemy się z zachowanych ksiąg sądowych. Najstarsze zapiski pochodzą z księgi konińskiej z 1395 roku. Natomiast wiadomo, że z sądu kaliskiego pierwsze zachowane zapisy pochodziły z 1397 roku, lecz przechowywane w Archiwum Głównym w Warszawie, zaginęły w trakcie wojny. Zachowały się natomiast w niezłym stanie zapiski spraw sądowych z lat 1400-1409, które w wydaniu książkowym opublikował w 1991r. Tomasz Jurek, pracownik naukowy Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Jedna z zapisek dotyczy dzisiejszego Głuchowa, z którego świadkiem w sporze toczącym się w 1401r. o prawo własności do wsi jest niejaki *Dobrogost Gluchowsky*.

Rozprawy przed sądem odbywały się po wcześniejszym powiadomieniu stron postępowania. W pomieszczeniu, w którym zasiadał sąd, znajdował się stół z ustawionym na nim krucyfiksem. Pełnił on niezwykle ważną funkcję, bowiem powoływani świadkowie składali przysięgę rozpoczynającą się od stałej formuły: *Tako nam Bog pomóż, jako prawie wiemy i świadczymy...* i dalej wygłaszano oświadczenie dotyczące spornej sprawy. Zeznania świadków składane pod przysięgą podczas rozpraw sądowych, stanowiły najważniejszy środek dowodowy. Sąd po ich wysłuchaniu i tylko na podstawie zeznań, niezwłocznie ogłaszał wyrok, który mógł być wręczony stronom w formie pisemnej za odpowiednią opłatą. Posiedzenia sądu rozpoczynały się w godzinach przedpołudniowych i powinny zakończyć się wczesnym popołudniem, aby pozwani mogli przed nocą wrócić bezpiecznie do domów. Ówczesne akta sądowe spisywane były po łacinie, natomiast przysięgi świadków, zwane *rotami*, zapisywano w formie oryginalnej. Dla badaczy dziejów języka polskiego są niezwykle cennym źródłem. Oddają bowiem potoczny język tamtej epoki, naleciałości gwarowe oraz mentalność i kulturę średniowiecza. Zawierają także wiele wyrazów nieobecnych w innych zabytkach językowych. Na ich podstawie już w XIX wieku wielu językoznawców próbowało ustalić, który z dialektów - wielkopolski czy małopolski, stał się podstawą języka ogólnopolskiego.

W omawianym okresie obowiązywał niezwykle szeroki katalog przestępstw, które podlegały karze. Najważniejszą kategorię stanowiły *przestępstwa publiczne*, do których zaliczano: zdradę kraju, dezercję z pola walki, obrazę majestatu, ucieczkę z kraju oraz zamach na życie władcy, a wraz z umacnianiem się pozycji Kościoła - występki przeciwko religii, czyli oskarżenie o czary i wróżbiarstwo. Odrębną kategorię stanowiły przestępstwa prywatne: przeciwko życiu i zdrowiu (mężobójstwo, zabójstwo, zranienie), przeciwko mieniu (kradzież, rozbój, rabunek, podpalenie, szkody na polach lub lasach), przeciwko czci (zniewaga słowna lub pisemna) i przeciwko wolności (gwałt, porwanie, uwięzienie).

Nie rozróżniano kategorii przestępstw umyślnych i nieumyślnych, stąd podstawą odpowiedzialności był skutek - zatem nawet przypadkowe popełnienie przestępstwa prowadziło do odpowiedzialności karnej. Nie podlegało też karze zabójstwo w obronie własnej oraz w pogoni za zbrojnym. Niezwykłą okolicznością, za którą nie podlegano karze, było zabójstwo gdy sprawca działał w ramach krwawej zemsty, nazywanej w średniowieczu *wróżdą*. Takie dochodzenie sprawiedliwości na własną rękę przeniesione było z czasów plemiennych. Obowiązywała niepisana zasada - śmierć za śmierć. Obowiązek pomśzczenia śmierci członka rodu spoczywał na synach zabitego, jego braciach oraz stryjach. Krzywdę wyrządzoną jednemu członkowi rodu uważano za krzywdę całości rodu herbowego. Odpłata za doznaną krzywdę bardzo często przekraczała ten czyn - czyli już nie biblijna zasada *oko za oko - ząb za ząb*, ale odwet miał zaspokoić żądzę zemsty w dwójnasób.

Z całą bezwzględnością prawo do zemsty wykorzystywano w okresie rozprężenia władzy książęcej w czasach rozbicia dzielnicowego. Natomiast do szczególnie wyniszczającej wojny domowej pomiędzy zwaśnionymi rodami Grzymalitów i Nałęczów doszło w Wielkopolsce po śmierci Kazimierza Wielkiego w latach 1382-1385. Spłynęła wtedy ta kraina krwią, a wiele budowli obrócona została w perzynę, jak nie omieszkał zauważyć tej tragedii prof. Andrzej Nowak w III tomie *Dziejów Polski*.

Zasada wróżdy obowiązywała nie tylko wśród rycerstwa, a później warstwy szlacheckiej, ale też przejęta została przez ówczesnych kmieci. Fakt taki odnotowują kaliskie księgi sądowe, w których znajdują się zapisy z 1434 roku dotyczące krwawej waśni pomiędzy zagrodnikami ze wsi Ogrody, a kmieciami z Dobrcza pod Kaliszem (dziś to dzielnice tego historycznego miasta).

W prawie do zemsty obowiązywały przez wieki określone zasady. Po śmierci członka rodu należało powiadomić przez posłańca stronę przeciwną o zamiarze zemsty, a czynny odwet mógł nastąpić dopiero po 6 tygodniach od jej zapowiedzi. Natomiast prawo do zemsty przepadało po 20 latach od jej zapowiedzi. Dopiero w połowie XVI wieku zanikają w księgach sądowych zapisy o zemście rodowej. Odtąd często zwaśnione strony sprawy sporne rozstrzygać będą w drodze zbrojnych zajazdów i wymuszaniu na własną rękę sprawiedliwości. Stawało się to normą w miarę jak system sądowy zaczynał kuleć, a zasądzone wyroki nie były

egzekwowane. Nie dziwić należy zatem tak długo praktykowany sposób budowy sadyb rycerskich i szlacheckich- czyli dworów o charakterze obronnym, otoczonych fosą, których relikty przetrwały do dziś chociażby w Głuchowie, Milejowie i Tokarach.

Nie zachowały się pisemne źródła sądowe z pierwszych wieków budowania państwa pierwszych Piastów z informacjami o wymierzaniu kary w ramach zemsty rodowej. Możemy tylko domniemywać, że był to proceder często stosowany w porachunkach pomiędzy zwaśnionymi rodami, gdy nie funkcjonował jeszcze sprawny system sądownictwa. Dopiero zapiski sądowe z XV wieku ukazują jak nagminnym było to zjawisko. Niech za przykład posłuży historia zabójstwa Zawiszy z Gaci w 1446 r. Dziś trudno jednoznacznie określić z której miejscowości pochodził wspomniany Zawisza - czy była to Gać, dziś zwaną Warcką, położona nad rzeką Swędrnią i należąca do parafii Kalinowa, czy też Gać, obecnie z drugim członem o nazwie Pawężowa, także leżąca nad wspomnianą Swędrnią i będąca w XV wieku siedzibą samodzielnej parafii (obecnie w granicach parafii Chlewo). Za hipotezą o pochodzeniu Zawiszy z dzisiejszej Gaci Pawężowej zdają się przemawiać kaliskie księgi sądowe, w których często odnotowane jest jego imię jako świadka w wielu procesach z lat 1400-1409. Mordu na Zawiszy w 1446 r. dopuścił się kasztelan spycimierski Jan Grądzki, herbu Kopacz z Grądu. To zapewne dzisiejsze Grądy- wieś w parafii Kamionacz Poduchowny w gminie Warta. Po stronie zabitego Zawiszy opowiedzieli się jego synowie: Jan, Drogosz z synem Wojciechem z Gorzałowa, Marcin z Gorzałowa, Jan z Przedzenia oraz Jan z Morawek. Jak wynika z zapisków sądowych dotyczących tego zabójstwa, wszyscy oni należeli do rodu rycerskiego pieczętującego się herbem Korab. W zemście rodowej, czyli walce jaka następnie wywiązała się pomiędzy skonfliktowanymi stronami, ranni zostali Marcin z Gorzałowa, Jan z Morawek oraz Jan z Przedzenia. Zaś Jana Grądzkiego wspierali czynnie wymienieni w dokumentach sądowych: Piotr Kamionacki, ze wspomnianego Kamionacza, a nadto Wojciech i Bartosz - dworzanie kasztelana oraz Stanisław z Tarnawy z braćmi i bliskimi. Aby zapobiec dalszemu rozlewowi krwi, z inicjatywy kanclerza koronnego i zarazem starosty sieradzkiego Jana Koniecpolskiego, doszło do zawarcia rozejmu pomiędzy stronami tego sporu. Korabitów reprezentowali tzw. starsi rodu, zwani według ówczesnej terminologii jednaczami., którymi byli Mikołaj z Ociaża, łowczy koniński oraz Jan z Kars. Jak wynika z zachowanej umowy strony zjechały do Kalisza w 30 koni i spotkały się w klasztorze franciszkanów, by pojednać się i rozjechać w pokoju, odkładając na później rozstrzygnięcie sporu przed sądem. Klasztor franciszkanów dysponował zapewne odpowiednio obszernym pomieszczeniem jakim był refektarz, w którym mogło pomieścić się liczne ich grono.

Ciąg dalszy w kolejnym numerze „Kawęczyniaka”.

Zmarła Wanda Mikołajczyk
autorka projektu pierwszej winiety
„Kawęczyniaka: z października 1995 r.

Numer zerowy „Kawęczyniaka” z podtytułem Pismo wszystkich mieszkańców gminy Kawęczyn ukazał się w październiku 1995 r. W winiecie czasopisma poza jego nazwą i podtytułem znalazła się stylizowana panorama Kawęczyna, a pod nią w kolejności: numer bieżący, wielkość nakładu i data wydania. Jego autorką była Wanda Mikołajczyk – ówczesna nauczycielka Szkoły Podstawowej w Kawęczynie.

Z przykrością zawiadamiamy, że Pani Wanda zmarła w wieku 68 lat – 16 stycznia 2026 r.

Rodzinie, przyjaciółom i wszystkim bliskim składamy najszczerze wyrazy współczucia.

KAWĘCZYNIAK
PISMO WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW GMINY KAWĘCZYN

Nr 0 NAKŁAD 200 egz. Październik 1995

Szanowni Państwo - mieszkańcy gminy Kawęczyn!

Rzeczna informacja jest generalna zasadą każdego dobrze funkcjonującego środowiska. Dla usprawnienia naszych zmiennych informacji Rada Gminy w Kawęczynie zdecydowała o wydawaniu pisma pod tytułem "Kawęczyniak".

Naszym życzeniem jest, aby "Kawęczyniak" stał się pismem całej społeczności gminnej. Będziemy w nim pisać o radościach, nadziejach, smutkach i problemach naszego codziennego życia, będziemy informować o pracach organów Rady Gminy i Urzędu Gminy.

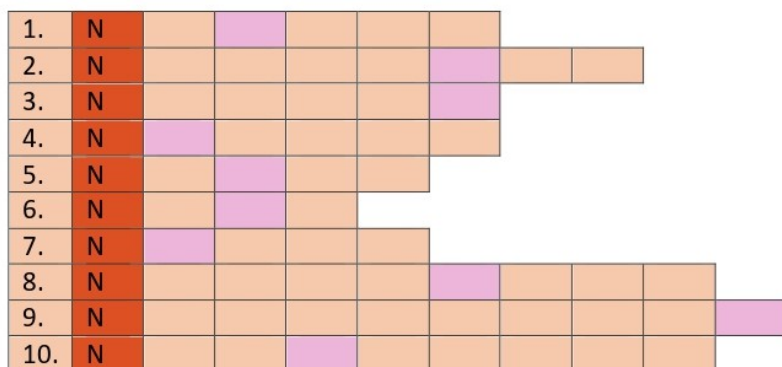
Nie zamierzamy unikać artykułów krytycznych. Uważamy, aby "Kawęczyniak" był pismem otwartym. Znaczący to, że na jego szpaltach wypowiadać się mogą mieszkańcy gminy, aby mogli mówić swoim głosem o swoich problemach.

Naszym zamiarem i życzeniem jest, aby "Kawęczyniak" stał się łącznikiem między społeczeństwem a władzami samorządowymi gminy.

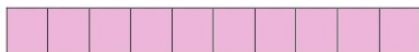
Przewodniczący
Rady Gminy w Kawęczynie
Jan Oslewała

KRZYŻÓWKA OD A DO Z

Rozwiązanie:

1. Znak pisarski, używany parzyście
2. Osoba jeżdżąca na nartach
3. Srebrzysty, twardy metal
4. Komórka nerwowa
5. Strusie z Ameryki Południowej
6. Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego
7. Złączka hydrauliczna
8. Gwałtowna burza
9. Osoba w wieku 13-19 lat
10. Specjalista nawigacji

OGŁOSZENIE

Sprzedam ziemię orną 3h.
Telefon 699-356-927.

Usługi Geodezyjne

Krystian Krawczyk
Telefon 509-324-733
Kowale Pańskie-Kolonia
35a
www.geodetaturek.pl

Rozwiązanie krzyżówki można dostarczyć do Urzędu Gminy w Kawęczynie lub przesłać na adres **ugkaweczyn@kaweczyn.pl**, podając imię, nazwisko i miejsce zamieszkania, z dopiskiem w temacie „krzyżówka” do **24.02.2026 r.**
Do rozlosowania nagrody.

Lokalny wykonawca **PROklima** - Klimatyzacje i Pompy Ciepła

Piotr Szalewski tel. 508085051

INFORMACJE Z URZĘDU STANU CYWILNEGO W KAWĘCZYNIE

Śluby

Anna Witkowska i Józef Leśniak

Zgony

*Wanda Mikołajczyk
Jan Łuczak
Leokadia Michalska*

Przewodniczący Rady Gminy Kawęczyn Łukasz Miła

pełni dyżury w siedzibie Urzędu Gminy
w Kawęczynie, pokój nr 37 (budynek B)
w każdy **poniedziałek**
w godzinach od **10:00 do 11:00**
oraz **15:30-17:00**
po wcześniejszym umówieniu się na spotkanie

Wójt Gminy Kawęczyn Jan Gruca

przyjmuje interesantów
w sprawach skarg i wniosków, a także innych sprawach
w każdy **poniedziałek**
w godzinach **9:00 do 13:00**
oraz od **15:30 do 17:00**
po wcześniejszym umówieniu się na spotkanie

